

PARKOTNY (1) *ai*

N sg m parkotny.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Przymiotnik od „parkot”; cuchnący potem, wonią kozła: Virosus, [...] Párkotny/ potem śmierdzący/ też yádowity. Mącz 499b; [párkotny/ Virosus, foetidus, graveolens. Volck Qqqv].

Cf **PARKOWY**

ZCh